

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
zł. 12.

N^{ER}
91.

Pojedynczy numer za woli-
nym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 22 KWIETNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	2, 938	+ 7. 9	+ 3,0	wschodni średni	pogoda z chmur:	
21. 12	„ 2, 773	+14 7	+ 7,0	„ „ nocny	„ „	
8	„ 2, 393	+15. 4	+ 9,0	połud: ws. moc v	„ „	
9	„ 2, 646	+10. 7	+ 4,8	„ „ staby	pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 19 KWIETNIA.

Wiadomości Urzędowe.

Rapport Generala Brygady Sierawskiego
do Prezesa Rządu Narodowego.

Dnia 13 b. m. iak skoro doszła mię wiadomość o zwycięstwach Wodza Naczelnego d. 10 b. m. pod Iganiami, zgromadziłem natychmiast statki w Łęgoch, Ciszycy i Solcu, gdzie zebrana była iazda pułkownika Łagowskiego i piechota pułkownika Młokosiewicza. — Liczne ogniska po brzegach Kamienia, Piotrawina i Józefowa rozrzucone, rokowały: że nieprzyjaciel, przeprawy Wisły bronić nam będzie, i dla tego odebrał pułkownik Młokosiewicz polecenie, uderzyć z 1 batalionem swoim, strzelcami majora Krzesimowskiego, i 3 szwadronami pułkownika Grodzickiego, na posterunek Józefowa, ciągnąc do Piotrowina, i przeciąć drogi z Józefowa do Kraśnika, z Kołczyzna do Opola prowadzące. — Ruch ten wykonany wśród nocy zatrwożył nieprzyjaciela. — Placówki rossyjskie po kilku wystrzałach cofały się natych-

miast — Pułkownik Młokosiewicz postępując ciągle za niemi, pokazał się dziś o godzinie 11 z rana na wzgórzach po nad Piotrawinem leżących. — W tym samym czasie pułkownik Łagowski z szwadronami iazdy i pułk 10 piechoty, oraz batalion wyborczy majora Malczewskiego, wsiadli na statki, obok których noc całą pod Solcem przepędzili. Nieprzyjaciel otawiając się, ażeby posuwające się lasami oddziały pułkownika Młokosiewicza, całkiem mu odwrotu nie przecięły, cofać się zaczął z Kamienia, nim ieszcze barki nasze do lądu przypłynęły, i tak z stratą 3ch tylko żołnierzy, zajęliśmy prawy brzeg Wisły, zacząwszy od Zawichosta, z kąd major Krzesimowski dnia wczorayszego z rana wymaszerował, aż do Kaźmierza, gdzie w tym samym czasie major Trzebiński, Sakowski i podpułkownik Mołachowski, widząc cofającą się załogę, weszli do miasta. — Tak więc niemożna było odnieść żadney korzyści, bo jenerał Antropow stojący w Kamieniu, rdwnie iak i jenerał Paszkow garnizujący w Kaźmierzu, na dwie godzin przed debarkacją naszą, kwa-

Waty swoje opuścili. Kozaków tylko i kilka szwadronów dragonów na przeciw szeregom naszym wystawiali, piechotę zaś przed użyciem onędy, cofnęli. Mamy tylko kilku dezertorów, których liczba byłaby daleko większa, gdyby pułki rossyjskie nie były w czasie obozowania przez kozaków zastawiane.

Radość obywateli i wieśniaków województwa Lubelskiego jest trudna do opisanja; płaczą i całują tę ziemię, która nas nosi. Bez wezwania, nayuboższe nawet kobiety, wynoszą szczątki żywności swoich i te żołnierzom oddają. — Kamień 14 Kwietnia 1831.

(podpisano) *Sierawski*.

Wyciąg z raportu Jenerała Sierawskiego z Opola 16 Kwietnia.

Już korpus który mam honor kommandować jutro w obozie pod Bełżycami połączonym zostanie. Magazyny Kaźmierza w części do armii Wodza Naczelnego, w części za korpusem moim przewożonemi będą. Samego ziarna liczą tam przeszło 8000 korcy, a rozmaitych narzędzi przewozowych oraz kotwic, i lin, znaczny zapas. Dewdż żywności z powodów zniszczenia mieszkańców przez nieprzyjaciela i szybkości marszu, któremi ścigać go pierzchającego trzeba, wymaga przedsięwzięć środki pomocy przez kommissarzy i urzędników, których powrót niezwłocznie jest potrzebny. Ci trudnić się powinni ułatwieniem dostawy chleba i owsa, albowiem zapas w woysku tak jest powszechnym i nadzwyczajnym, że mimo trudów i bezsenności, kilka godzin spoczynku, już nudy ciągnie za sobą, gdy czekać na pożywienie wypada. Zapas ten umięją cenić rodacy, bo w każdym miasteczku w każdej nawet już na pół opuszczony wiosce, wszystko co żyje ostatnie szczątki żywności obrońcom swoim podaje. Tak więc jedna onota zasila drugą, niemożna jednak nadużywać téj gościnności i życzeniem jest, aby zaopatrzenie regularne woyska wię-

cę pomocą dobrym wieśniakom stać się mogło.

Późniejsze wiadomości od Puław donoszą d. 17 Kwietnia o godzinie 12 w południe:

Jenerała *Sierawskiego* kwatery była wczoraj w Bełżycach, huk dział oznaymił, iż Jenerał ten między Bełżycami i Lublinem iak nam wiadomo zniósł zupełnie nieprzyjaciela.

Na posiedzeniu seymowém z dnia 18 b. m. poseł *Swidziński* oświadczył radość wszystkich serc polskich, że już orzeł biały poniosł hasło oswobodzenia, do zabranych od tyłu lat bratnich prowincy. Zwycięztwa *Dwernickiego* utorowały mu drogę na Wołyń i Podole. Naypierwszą potrzebą i nayżywazem życzeniem wszystkich jest, oglądać w pośród polskiego seymu, reprezentantów wolnie wybranych z tamtych krain. Jenerał *Dwernicki* miał sobie przez rząd udzielone instrukcyje, względem zwołania tam seymików i organizowania władz. Poseł *Swidziński* kerzystał z tych instrukcyj i z pomocy świątłéy *Joachima Lelewela*, wygotował projekt do pierwszého organizacyi rządu i reprezentacyi narodowéy w Litwie, Wołyniu, Podolu, Ukrainie, i złożył takowy do łaski. Prosił aby polecono kommissyom przedewszystkiém tym przedmiotem się zająć i izborn prawo przedstawić. Obie izby zgodziły się na waiosek iednomyślnie. Mówią, że podstawą tego proietu jest zupełna wolność dla braci naszych obrania sobie reprezentacyi i rządu, i dalszego postanowienia o losach wspólnéy oyczyzny.

Polak Sumienny doniósł dziś o zajęciu *Siedlec* przez Jenerała *Umińskiego*.

Wczoraj czytano na posiedzeniu Seymowem wniosek posła *Witkowskiego*. „ażeby ślub wzniesienia Świątyni naywyższéy Opatrzności, ieszcze przez Seym 4letni 1791 r. uczyniony, teraz dopełniony został.”

Z Tomaszową (w lubelskiém) d. 12 Kwietnia. — Zwycięskie orły nasze już bułają po

Wołyniu. Jen. Dwernicki wypocząwszy korpusowi swemu w Nowym Zamościu poszedł do Zwierzyńca; zwiódł przez to i nas i Rossyan i Austryaków, którzy mniemali, że w okolicach Zawichosta lub Rachowa Wisłą przebyć zamierza, i czem prędzjy o tem wiadomość do Beobachtera posłali. Tym czasem, po upływie dni kilku przedsięwziął marsz w stronę przeciwną i lasami przerznął się do Krynic skąd przez Tyszowce spiesznym krokiem przybył do Kryłowa i w sobotę przeprowił się przez Bug po mostach, które Moskale dla spodziewanego korpusu Rüdiger'a porobili. W Kryłowie zabrał kilkudziesiąt Rossyan, a kilkunastu chroniących się ucieczką, znalazło śmierć w nurtach wezbranjy rzeki. Jeden most przez nich zapalony, został uratowany i zreperowany; zapalili także za Bugiem magazyn, lecz nasi go od zniszczenia uchronili. Kilkuset Moskali stojących w Hrubieszowie i okolicy tego miasta, to jest huzary i kozacy pod komendą Pułkownika Popowa III, dowiedziawszy się o przeprawie Dwernickiego, rozumieli, że im tył zabierają i za Bug spiesznie uciekli. Przez to ohwód Hrubieszowski zupełnie jest wolny od niezdźników. — Do tój chwili mniemam, musiał Dwernicki zbić korpus Rüdiger'a wynoszący 7 do 8000 niedobitków pozostałych z kampanii tureckiej, a który miał się znajdować między Łuckiem a Włodzimierzem. Dalszy pochód przez Wołyń Podolę i Ukrainę nie wielkich dozna trudności. Nigdzie znacznych woysk nie ma, małe zakłady tu i owdzie napotykać się mogące pokonane zostaną, kraj obfity dostarczy potrzeb dla woyska, a rodacy gorąco wyswobodzenia się i zrzucenia iarżma pragnący, zwiększą je w wczwórnasób. Boże błogostaw naszjy sprawie.

Strzeleckie pułki Rossyjskie 13sty i 14sty, które pod Iganiami taką klęskę ponieósły, należą do najsławniejszych w woysku Rossyjskim. W kampanii Tureckiej szczególnjy

się odznaczyły, i Cesarz Mikołaj nazywał je szumnie Lwami Warneńskimi (*les lions de Warna*.)

Marszałek Francuzki Grouchy pisał do Hr. Małachowskiego; naszego Ministra spraw zagranicznych, oświadczając chęć należenia do woyska i walczenia z nieprzyacielem Polski.

Rozeszły się wieści o wybuchłjy rewolucyj w Paryżu.

Na Wołyniu ogólne wybuchło powstanie; na czele rządu stoi Ludwik Stecki.

W Anglii podobała się myśl załatwienia sprawy belgijskiej, przez obranie na króla xięcia Leopolda Sasko Koburskiego.

Gazeta rządowa pruska zawiera pod d. 10 kwietnia o powstaniu na Żmudzi następujące doniesienia: Podług najnowszych wiadomości z Kłajpedy, rossyjska załoga w Połądze opuściła w nocy z dnia 5 na 6 to miasto i cofnęła się w granicę Prus. Poczta petersburska ostatnia przybyła wodą z Lipawy do Kłajpedy. (Z *Gazet Warszawskich*.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

BERLIN 7 Kwietnia. — Słychać, (pisze *Korrespondent Hamburgski*), iż rząd tymczasowy powstańców Litewskich jest w Wilnie. Podług odebranych wiadomości z nadgraniczy, blisko 3000 powstańców stało przy Połądze; w Kownie zabrali Rossyjską baterjy artyleryi konnej. — Donoszą z Poznania, iż Jen. Feldmarszałek Gneisenau, iadąc do Wrocławia, otrzymawszy niespodziewane wiadomości z Warszawy, wrócił się i udał do Królewca. — Przybyło tu 14 młodych lekarzy Francuzkich, których komitet Paryzki posyła do Polski.,,

PARYŻ 5 Kwietnia. — Dziennik *Goniet* pisze: — "Zdaie się, iż gabinet Francuzki zezwolił na osadzenie Wielkiego Xięstwa Luksemburskiego woyskiem związku Niemieckiego, dla przywrócenia władzy Króla Holenderskiego. Wkraczenie ze strony Francyj

wtenczasby tylko nastąpiło, gdyby wojsko Pruskie, zamiast Hollenderskiego, weszło do kraju Belgijskiego.,,

O układach z Anglią względem interessów Włoskich dowiadujemy się, iż Mocarstwo to nieprzyzwalaiać całkowicie na pretensye gabinetu Wiedeńskiego tyżące się Xięstw Parmy i Modeny, oświadczyło, iż zbroja opozycya ze strony Francyi nie może mieć miejsca, do czego się też gabinet Francuzki przychylił. Nota Francuzka względem Romanii ma być w mocnych wyrazach napisaną, i ustnie umówiono się w téj mierze z Posłem Angielskim. Wczoray nadeszła wiadomość o zupełnem przyzwoleniu Anglii, przez co przyznano Francyi prawo wypowiedzenia wojny, ieśliby Austriacy nie ustąpili z Romanii. W Rzymie zgromadzi się kongres dla rozstrzygnięcia tych wszystkich zapytań.

LONDYN 31 Marca. — Gazeta *Goniec* donosi, iż pełnomocnicy 5 Mocarstw podpisali d. 28 z. m. protokół, którego celem jest uskutecznienie postanowień względem Belgii.

Gazeta *Sun* twierdzi z nieiąką pewnością, iż Xiążę Sasko-Koburgski *Leopold*, będzie Królem Belgickim.

NAPOLI DI ROMANIA 1 Lutego. — Stan Grecyi nie jest pomyślny. Prezes chciał zniszczyć wpływ rodziny Mauromichali w Maina, lecz mu się nie udało, i teraz tam panuje powszechne nieukontentowanie. W Idryi niechęć ludu zagraża powstaniem. Zdaje się, iż Prezes dąży do absolutnéj władzy; nowym tego dowodem jest, iż rząd kazał zbrojnéj sile zniszczyć drukarnią nowego Dziennika, który mu się nie podobał.

BELGRAD 9 Marca. — Po przytłumieniu powstania Albańczyków, Reszid basza poświęcił całą troskliwość własnym swym interessom, i mało zwracał uwagi na sprawy publiczne. Pazornie panująca wszędzie spokojność, o błudne zapewnienia wierności dla Partyi ze strony naczelników Albanii i Bośni, uspiły go tak dalece, iż ani się domyślał o spiskach prawie pod okiem jego przez baszów Trawni-

ka i skutaryyskiego knowanych z Albańczykami i Bošnjami, a których celem było obalenie tronu Sultana. Ani się śniło Reszid baszy lub komukolwiek z jego orszaku, o niebezpieczeństwach grożących Sultanowi lub Wezyrowi, gdy wybuchło powstanie, najniebezpieczniejsze ze wszystkich, jakie kiedykolwiek miały miejsce w państwie tureckiem. Cała Albania, Bośnia i część Macedonii są zaburzone. Basza skutaryyski kieruje ich poruszeniami; udał się osobiście na granicę Macedońsko-Albańską i tam zgromadził wojsko, z którym wyruszył przeciwko Stambułowi, a w tym samym czasie basza Trawnika poszedł w kilka tysięcy ludzi przeciwko Reszidowi baszy, który się zdaie, niema dostatecznych sił do własnéj obrony, a tém bardziej do dania odsieczy zagrożonéj stolicy, słowem położenie Sultana jest bardzo niebezpieczne. Przewrócenie Janczarów ma być hasłem powstańców, obcym podobno kierowanych wpływem. Wojska regularne, na które Sultan mógłby może liczyć, zaledwo zdołają utrzymać spokojność w stolicy, gdyby i tam powstanie miało stronników. Pokazywały one wreszcie przy każdej sposobności mniej odwagi, niż nieregularne milicje, które ożywia fanatyzm i chęć łupieżstwa. Teraz więc wschód może się znowu stać interessującym pod względem politycznym, lecz niestety, stanie się znowu widownią godnego pożalowania krwi rozlewu. Słychać, iż Sultán dotychczas rozmyślnie ociągał się z opłaceniem Rossyi kontrybucyi wojennej, i czynił rozmaite trudności względem umówionego oddania powiatów oderwanych od Serwii. W ogóle po oddaleniu się wojsk rossyjskich, zdawał się znowu być bardzo dumnym i zapominać, iż był jego iedynie przez umiarkowanie (?) Rossyi był przedłużony. Uzbraiania Partyi ścigała się po większy części do służby morskiej i zdają się być obliczone na plan bardzo obszerny.

Dnia 18 i 19 Kwietnia 1831 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	35 —	34 —	32 —	30 —
— Żyta	35 —	34 15	34 —	33 —
— Jęczmienia	28 —	27 —	26 15	26 —
— Grochu	33 —	32 15	31 —	30 —
— Owsa	16 15	16 —	15 15	15 —
— Jagieł	— —	— —	— —	— —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —